

عنوان مقاله:

تاثیر روان درمانی مثبت نگر بر علائم افسردگی و توانمندی های منش در بیماران مبتلا به سرطان

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی روانشناسی و علوم رفتاری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سیده شهره شاهنگیان - دانشگاه الزهراء، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی

نگین پاست - دانشگاه الزهراء، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی

راحله میبیدی - دانشگاه الزهراء، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی

مصطفی پیامبری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

خلاصه مقاله:

هدف از انجام این پژوهش بررسی تاثیر روان درمانی مثبت نگر بر افسردگی و توانمندی های منش افراد مبتلا به بیماری سرطان بود. در قالب یک طرح نیمه آزمایشی 58 آزمودنی از میان کلیه بیماران مبتلا به بیماری سرطان به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. از جمعیت نمونه به طور تصادفی 15 نفر در گروه آموزشی مثبت نگر و 15 نفر در گروه گواه (لیست انتظار) قرار گرفتند. مداخله این پژوهش (درمان مثبت نگر) شامل 8 جلسه 120 دقیقه ای بود که به شکل گروهی و هفتگی برگزار شد. ابزار مورد استفاده در این پژوهش، پرسشنامه شادکامی- افسردگی (روان درمانی مثبت) (OHDQ) یلیگمن (2002) و همچنین مقیاس توانمندی ها و فضایل منش (VIA-IS) (فرم کوتاه) لینلی، مالتبی، وود، ژوزف، هرینگتون و همکاران (2004) بود. این مقیاس ها طی دو مرحله آغاز جلسات و پایان جلسات درمان توسط افراد دو گروه آزمایشی و گواه تکمیل شد. برای تعیین اثر بخشی مداخله آموزشی، تفاوت عملکرد دو گروه آزمایشی و کنترل از طریق تحلیل کوواریانس محاسبه شد. نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد که به کارگیری درمان مثبت نگر در کاهش افسردگی، افزایش توانمندی های منش، افزایش سطح زندگی معنادار، زندگی لذت بخش و زندگی متعهدانه افراد مبتلا به سرطان اثربخش بوده است.

کلمات کلیدی:

درمان مثبت نگر، توانمندی های منش، افسردگی، سرطان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/349189>

